

“Tauta, kas staigā tumsībā, ieraudzīs spožu gaismu. Pār tiem, kas dzīvo nāves ēnas zemē, atmirdzēs gaisma. Tu vairosi tautu, Tu tai dosi lielu prieku, tā priecāsies Tavā priekšā...” (Jes 9:1–2)

Apmēram 7 gadsimtus pirms Kristus dzimšanas šos vārdus sacīja pravietis Jesaja. Tā ir sen atklātā vēsts par to Dieva apsolījumu, kas liecina par Mesijas atnākšanu. Tas bija patiesais gaišums un prieks, kas atnāca pie mums visiem. Dieva gaisma, kas kā svecīšu gaismas vai lampiņu virtenes spīd tumsībā un tāpat mūsu planētas Zemes pagriešanās tuvāk Saulei dabā ir kļuvušas par tām zīmēm, kas mums šajā laikā liecina par Jēzu. Bētleme dzimušais ir Dieva Dēls un Dieva Gaisma pasaulei. Katros Ziemsvētkos par šo labo vēsti mēs jau varam priecāties kā sen notikušu un tomēr no jauna aktuālu un nepieciešamu. Un tā katru gad' no jauna šī vēsts izlauž ceļu cauri mūsu ikdienas rutīnai, nogurumam un rūpēm. Pat līdz apnikumam nodrillētā veikalu reklāmā un līdz smieklīgumam naivi izdaiļotā eņģeļ-bēbīša sejā Ziemsvētku gaisotne aicina "nopirkt" kaut daļiņu no svētku atribūtiem, kas ar piparkūku, mandarīnu smaržām un rotājumu palīdzību vēlas ienest mājās svētku sajūtu.

Tā ir vāja, bet atblāzma no tā īstā prieka, ko izdziedāja īstie eņģeļi, bet siltums, ko izdala svecītes gaisma, līdzīgi dusoša jaundzimušā bērniņa smaidam atbalso vēsturisko Kristus dzimšanu. Tā vai citādi līdzīgi Jānim Kristītājam esam kļuvuši par šī Dieva stāsta sastāvdaļu. Tas sagatavo Jēzum ceļu uz katra cilvēka sirdi. Un visur, kur šie svētki ver durvis labajai vēstij par Jēzu, eņģelis Gabriēls arī šodien var atkal izsaukties, kā toreiz: “Un tev būs prieks un liksmība, un daudzi priecāsies par viņa piedzimšanu” (Lk 1:14). Tas ir tas prieks, kas piedzima Marijai no Dieva Gara. Kā mazs bērns ģimenē ienācis, tas ievieš savu kārtību, ar kuri visiem ir jārēķinās.

Ziemsvētkos mēs iededzam sveces. Daudz sveču, kas sākās ar vienu – pirmo Adventa sveci. Tās liecina par Dieva Dēla – Jēzus atnākšanu. Viņš ir pasaules gaisma. Ne jau tāpēc aizdedzam sveces, ka mums ir daudz gaismas, bet tāpēc, ka apkārt ir tumšs, tāpat ne vienmēr apliecinām vēsti par Jēzu, ka Viņš būtu daudz, bet tāpēc, ka mums vēl aizvien Viņš bieži pietrūkst un daudzi vēl aizvien Viņu nepazīst. Tieši tāpēc esam jo īpaši šajā laikā aicināti mīlēt, piedot un dāvināt, jo Kristus mūs ir mīlējis, mums piedēvis un visu sevi dāvinājis. Tādā veidā Adventa un Ziemsvētku laiks liecina par to vienīgo, patieso un mūžīgo gaismas Avotu, kas ir visas gaismas Tēvs un Radītājs. Šai laikā ir labi sevi pārbaudīt – vai dievišķās prieka lampiņas tavā sirdī ir darba kārtībā. Tas ir, lai uztvertu Dieva mīlestības spēku, un tad, lai gaiši jo gaiši spīdētu caur tavām acīm, kas redz tuvāko, muti, uzrunā, rokām, kas palīdz, sasilda un kājām, kas steidzas nest labo vēsti. Jēzus saka: “.. jūsu gaisma spīd ļaunu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs” (Mt 5:16).

Kāds zēns reiz sacīja lūgšanu: “Mīļais Dievs, mums skolā mācīja, ka Edisons ir izgudrojis gaismekļus, bet Bībelē ir rakstīts, ka Tu esi radījis gaismu. Man šķiet, Edisons ir nozadis Tavu ideju!” Jā, Dievs ir gaisma. Viņš visu ir radījis, bet mēs lietojam Viņa radītās lietas gaismai un dzīvībai. Pateicoties Edisona izgudrotajām kvēlspuldzes lampiņām, ko darbina ar elektrību, mums pēdējā gadsimtā Ziemsvētki atnāk arvien gaišāki. Lampu virtenes rotā eglītes un izgaismo mājas, bet gaismiņu virtenes nedarbojas, ja nedeg kaut viena lampiņa. Tas man atgādina, ka Advents un Ziemsvētki grib, lai Dieva mīlestības gaisma ir pie visiem. Un, ja kaut viens cilvēks ir vēl aizvien tavā tuvumā bēdīgs, tad svētki vēl arvien līdz galam nebūs izdevušies. Dievs grib, lai visi nāk laukā no grēku un ievainojumu rūgtās tumsas un dzīvo Viņa brīnišķajā gaismā. Tas nav ne viegli, ne vienkārši. Tas ir brīnums, kad kāda sirds atkūst pretī mīlestībai. To varam tikai sirsnībā izlūgties no Dieva un ticībā saņemt. Tas ir līdzīgi kā mūsdienu Ziemsvētku pasākā par zaļo Grinču, kuram bērniībā bija tik daudz nodarīts pāri tikai tāpēc vien, ka viņš bija zaļš – citādāks, tādēļ viņš ieslēdzās savā vientulībā, bija dusmīgs uz visiem, gribēja svētkus un dāvanas visiem nozagt. Tāda ir tumsas dabā, ka citi nedrīkst priecāties, kamēr tā vārās savā žultī. Bet šai pasakai, tāpat kā Kristus stāstam, kurš piedzima Ziemsvētkos, ir skaistas beigas. Drīz visi saprata, ka šajos svētkos galvenais nav dāvanas un izrādīšanās, bet mīlestības upuris un piedošana. Beigās visi varēja izlīdzināties un laimīgi iznākt svētku gaismā un sadoties dziesmās un dejā. Tāds ir Advents un Ziemsvētki kopā ar Dieva eņģeļiem, kuri priecājas par katru grēcinieku un par katru nelaimīgo, kas atgriežas. Šajos svētkos Jēzus aicina arī tevi pa īstam aprunāties ar Dievu un nākt gaismā - pateikt, piezvanīt vai uzrakstīt kādam kaut ko ļoti, ļoti labu - no sirds, no Dieva Gara iedvesmotas un apskaidrotas sirds.

Ādažu ev. lut. draudzes mācītājs Ivars Jēkabsons

Altāra kalpotāji Guntars un Arvis

Lai Dievkalpojums varētu noritēt savu gaitu, tam nepieciešami daudzi sagatavošanās darbi, ir jāsakopj baznīca, jāgatavo informatīvais materiāls, dziesmas, lasījumi, pavadījuma mūzika, nodarbība svētdienas skolai un daudzi citi, iespējams mazi, bet nozīmīgi organizatoriski darbi, aiz katra šī darba ir cilvēks, lielākoties cilvēku komanda, katram ir savs pienākums un daudziem tie ir vairāki. Tie visi ir mūsu baznīcas kalpotāji.

Mūsu baznīcā ir trīs pērminderi – Guntars, Arvis, Edgars. Kas viņi ir?! Šoreiz iepazīsimies ar diviem!

Pastāsti par sevi, kā Tevi sauc, ar ko nodarbojies, kādas ir Tavas aizraušanās?

Guntars Laubenbahs, esmu ceļu būvnieks un ziemas sporta veidu fans.

Kas Tevi uzrunāja kļūt par altāra kalpotāju?

Par pērminderi mani uzrunāja kļūt mācītājs Gundars Bērziņš. 2009. gadā mācītājs īsi apmācīja mūs – piecus puīšus – Arvi, Kārli, Uģi, Jāni un mani, vēlāk viņa mudināts 2010. gadā izgāju un beidzu LELB, Rīgas arhidiacēzes, lektoru kursus.

Kādas ir Tavas atklāsmes, redzējums, pieredze caur kalpošanu?

Kalpojot par pērminderi, katru reizi ir neliels lampu drudzis – uztraukums – vai viss būs labi, vai kaut ko neaizmirstīšu? Katra reize gandrīz kā pirmā, lai arī altārī kalpoju jau sešus gadus. Es vēlos dievkalpojumā visu izdarīt ar maksimālu atdevi un atbildību un katru reizi kritiski sevi novērtēju pēc tā, cenšos izprast un paturēt prātā

savas kļūdas.

Ar kādām grūtībām Tu esi saskāries kalpojot?

Grūtības – savlaicīgi ierasties – stundu agrāk ☺. Bet, ja nopietni, tad lielākās grūtības ir pie sakramenta izdalīšanas. Pērminderi, kā jau ierasts mūsu draudzē, pasniedz biķeri, tas prasa ļoti daudz spēka un koncentrēšanos, jo tā ir milzīga atbildība. Dažkārt ir grūti saprast, vai cilvēks ir saņēmis Kristus asinis, ir gadījies kādam “iedot” pa zobiem, pasniedzot biķeri. Katra reize ir savādāka, un tu nevari atslābt ne mirkli.

Kas Tev ir mainījies kalpojot altārī?

Atbildības sajūta pret pašu kalpošanu, kā arī izpratne par dievkalpojuma liturģiju, atbilstoši Baznīcas gadam.

Ko Tu gribētu pateikt, varbūt novēlēt draudzei?

Priecājos, ka man ir iespēja uzrunāt draudzi ar aicinājumu – pirms dievkalpojuma, nevis sarunāties un pārrunāt kādas lietas, bet norimt un apklust Dieva priekšā, noskaņoties un nepataisīt baznīcu par tīrģūti vai teātri. Mācītājs un profesors Roberts Feldmanis savā grāmatā “Evaņģēliski luteriskā baznīca un dievkalpojums” ir brīnišķīgi aprakstījis izturēšanos dievnamā un dievkalpojumā. Manī iespiedās viņa citētā rakstu vieta no Habakuka grāmatas: “Tas Kungs ir Savā svētā namā; kļūsti Viņa priekšā, visa pasaule!” Tas būtu brīnišķīgi, ja mēs varētu laicīgās lietas atstāt aiz sliekšņa, sagatavoties paši un netraucēt citus. Priecīgus un svētīgus Kristus dzimšanas svētkus! Gods kalpot Dievam!

Pastāsti par sevi, kā Tevi sauc, ar ko nodarbojies, kādas ir Tavas aizraušanās?

Mans vārds ir Arvis un esmu 27 gadus vecs. Dzīvoju Rīgā un ikdienā esmu projektu vadītājs ventilācijas sistēmu tirdzniecības uzņēmumā. Esmu ieguvis maģistra grādu inženierzinātnēs. Pašreiz mana dzīves lielā aizraušanās ir sports. Nopietnā līmenī nodarbojos ar triatlonu. Katru dienu skrienu, braucu ar velosipēdu vai peldu. Izņēmums ir Svētdiena. Tās dienas bieži ir brīvas un ir paredzētas atpūtai, tai skaitā arī baznīcas apmeklēšanai. Vēl man interesē jaunu ģeogrāfisku vietu iepazīšana, teātris, kā arī dažādi sociāli aktīvi un kulturāli pasākumi.

Kas Tevi uzrunāja kļūt par altāra kalpotāju?

Altāra kalpotājs esmu jau kopš 2009. gada. Vēl pirms tam pa reizītei pie baznīcas pļāvu vasarās zālīti, palīdzēju dažādos darbos un kādā dienā no mācītāja tiku uzrunāts šim amatam. Sajutu sevī aicinājumu iepazīt baznīcu tuvāk un ļāvos doties tuvāk Dievam.

Kādas ir Tavas atklāsmes, redzējums, pieredze caur kalpošanu?

Caur ilgajiem kalpošanas gadiem Baltezerā esmu iepazījis neskaitāmi daudz īpašu cilvēku. Esmu iemācījies ko nozīmē būt kristietim, kā garīgu dzīvi ienest un apvienot savā ikdienas laicīgajā dzīvē.

Ar kādām grūtībām Tu esi saskāries kalpojot?

Altāra kalpošana prasa sevī būt nosvērtam, uzmanīgam, precīzam un no sirds mierīgam. Par laimi manī šī kalpošana norit dabiskā vieglumā un neskatoties uz uzticētajiem pienākumiem, es spēju baudīt katru Dievkalpojumu. Izņēmums ir visi lielie Baznīcas svētki. Tad sanāk daudz cilvēku un ir lielāks uztraukums.

Kas Tev ir mainījies kalpojot altārī?

Pa šiem gadiem, kalpojot altārī, esmu iepazījis sevi un pasauli, kurā mēs dzīvojam. Esmu ieraudzījis un sapratis lietas un notikumus, kurām ikdienas steigā visticamāk paskrietu garām. Dievam patīk lēnprātība. Ir skaisti pa reizei apstāties, ieklausīties sevī un sajūst harmoniju.

Ko Tu gribētu pateikt, varbūt novēlēt draudzei?

Novēlu mums visiem kopā pavadīt daudz skaistu kopā būšanas brīžu. Būt klātesošiem mūsu Dievnamā domās, vārdos un darbos. Lai svētīgi Kristus dzimšanas svētki!

Simona Čaupala

Dievnama 240 gadu svinības un mācītāja Ivara Jēkabsona stāšanās amatā

2015.gada 11.oktobrī svinējām 240 gadu jubileju mūsu Baltezera baznīcai. No 1772. līdz 1775. gadam dievnamu cēla arhitekts Bernhards Joahims. Baznīca tika iesvētīta Debesbraukšanas dienā 1775.gada 21.maijā un nosaukta par Pētera-Pāvila baznīcu.

Šajā dienā pie mums viesojās arī Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas arhibīskaps Jānis Vanags un Ikšķiles iecirkņa prāvests Dzintars Laugalis, un amatā tika ievests draudzes mācītājs Ivars Jēkabsons. Pēc svētku dievkalpojuma vēl ar koncertu mūs priecēja Liene Grosa (Dravniece) ar draugiem, un pēc dievkalpojuma vēl uzskavējāmies kopā sadraudzībā.

Prieks un pateicība par jauniem draudzes locekļiem!

Esam priecīgi, ka 20.decembrī, 4.Adventa svētdienā notiks jauno draudzes locekļu iesvētības. Mūsu draudze aug! Mīļi sveicam visus jaunos draudzes locekļus! Dienu pirms tam, sestdien, 19.decembrī Baltezera baznīcā plkst.13:00 sadraudzība ar topošajiem draudzes locekļiem. Mīļi aicināti esošie draudzes locekļi, lai iepazītos, sadraudzētos, pastāstītu par draudzes dzīvi, kalpošanas iespējām.

Jaunā iesvētītes grupa sāksies 2016.gada janvārī, lūdzu, informējiet sev pazīstamos par iespējām apmeklēt iesvētītes grupu. Nākamajā gadā iesvētītes mācības notiks trešdienās, sākums plkst.19:30. Uz iesvētītes mācībām mīļi aicināti arī esošie draudzes locekļi – gan lai atkārtotu un padziļinātu izpratni par jautājumiem, kas tiek apskatīti iesvētītes mācībā, gan arī, lai atbalstītu iesvētītes mācību norisi – gan ar savu klātbūtni un piedalīšanos sarunās, gan arī ar praktisku atbalstu, sagaidot jaunus, topošos mūsu draudzes locekļus, palīdzot uzvarēt tēju u.tml.

Draudzes info grupa

Kas notiek Carnikavas baznīcā?

2015.gadā turpinājām atjaunot baznīcu, tomēr tas neritēja tik ātri, kā bija iecerēts. Ir iesākti griestu pārsedes nomaiņas darbi, kā rezultātā tika atsegta esošās pārsedes sijas. Restaurācijas darbi tika pārtraukti 2015.gada pavasarī, jo bija nepieciešams izvērtēt ēkas konstruktīvo noturību un iegūt atbilstošu atzinumu tālāko darbu veikšanai.

2015. gada decembrī, ņemot vērā ēkas konstruktīvās noturības atzinuma slēdzienu, esam izstrādājuši jaunu tāmi un noslēguši līgumu ar būvniekiem par tālāko darbu veikšanu. Nākamajā kārtā tiks pabeigta visu āršienu restaurēšana, nomainīta griestu pārsedze, demontēta vecā grīda un ielikta jaunas ārdurvis.

Lai baznīcu pilnībā pabeigtu, vēl nepieciešami apmēram 100 tūkstoši EUR. Tāpēc visus aicinām ziedot, tad 2016.gada Ziemassvētkus varēsīm sagaidīt ļoti senā un skaistā, bet galvenais – sava novada dievnamā”.

Artūrs Veispāls, Ādažu ev. lut. draudzes valdes loceklis

Nāc un dziedī kopā ar „Zariem”!

Koris "Zari" Dievam par godu un draudzei par prieku muzicē jau gandrīz 6 gadus. "Zari" izpilda dažādu garīgo dziesmu repertuāru, dažādās valodās. Koris regulāri kuplina dievkalpojumu svētdienās, Kora mākslinieciskā vadītāja ir Eva Pērkone, koncertmeistare - Dace Akmentiņa.

Koris ir muzicējis ne tikai Baltezera baznīcā, bet arī Carnikavas, Saulkrastu, Garkalnes un Torņkalna ev. lut. baznīcās. Tāpat koris regulāri piedalās pašu rīkotajos neformālos pasākumos, kā paši saka: "Mēs esam ģimene! Mēs dziedam kopā, atpūšamies kopā, atbalstam viens otru dzīves grūtajos brīžos un dalāmies priekos. Mēs esam pateicīgi Dievam par iespēju būt kopā."

Koris aicina pievienoties dziedāt gribošus un varošus dalībniekus kopīgai Dieva slavēšanai. Mēģinājumi notiek divas reizes nedēļā - trešdienās plkst. 19:00 un svētdienās plkst. 10:00.

Eva Pērkone

Lai atkal skan ērģeles Baltezera baznīcā!

Kopš draudzes atjaunošanas dievkalpojumi mūsu baznīcā notiek sintezatora pavadībā, taču vēlamies iegādāties ērģeles ir doma par Nīderlandes uzņēmuma Johannus ražotās digitālo ērģeļu iegādi (kā viens no variantiem – ērģeles „Vivaldi”, kas maksā 10250 EUR).

Turpinās ziedojumu akcija „Lai atkal skan ērģeles Baltezera baznīcā!” 2013.gadā tika saziēdoti 1641Eur, 2014.gadā 1330.50Eur, bet 2015.gadā 30Eur. Kopā līdz 2015.gada decembrim ērģelēm ir saziēdoti gandrīz 3002Eur. Arī Tu vari palīdzēt piepildīt sapni par ērģelēm, liekot savu ziedojumu speciālās šim nolūkam paredzētās aploksnēs, kas atrodamas dievnamā, vai arī pārskaitot ziedojumu uz draudzes kontu ar norādi „Ērģeļu iegādei”. Muzikāli skaistāka būtu dievkalpojumu norise, ērģeļu iegāde ļautu biežāk rīkot baznīcā augstas kvalitātes koncertus, ērģelmūzika radītu īpašu noskaņojumu arī tādos svinīgos gadījumos kā kāzas un kristības. Ērģeles būtu lieliska dāvana mūsu baznīcai, ko Tu vari palīdzēt sagādāt!

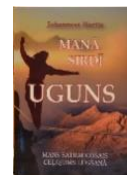
Grāmatu galda jaunumi

Vecās Derības pravieši. "Apspriežot atsevišķo praviešu darbību, R.Feldmanis arvien norāda uz Vecās un Jaunās Derības kopsakarū. Dieva liecinieki mums pauž nevis pagātnes gudrības, bet Dieva vārdu, kas iet pāri pagātnes, tagadnes un nākotnes kategorijām, visu savienodams mūsu Kungā un Glābējā Jēzū Kristū: "Jēzus Kristus vakar un šodien tas pats un mūžīgi." (Ebr 13:8) Prof.,Dr.habil.teol.Reinhard Slenczka

Piedāvājam iegādāties arī jauno Dziesmu grāmatu. Ja ir iespēja, aicinām, pērkot vienu grāmatu sev, nopirkt arī otru grāmatu kā ziedojumu draudzei, lai drīz būtu iespēja visiem kopā sākt izmantot jaunās dziesmu grāmatas.

"Manā sirdī uguns". Johanness Harlts šajā grāmatā apraksta savu satraucošo ceļojumu lūgšanā. Augsburgā viņš ir nodibinājis ekumēnisku lūgšanu namu, kur lūgšanas nenorimst ne dienu, ne nakti. "Ir milzīga atšķirība – vai kāds cilvēks ir Tavš paziņa, vai arī Tu viņu esi iemīlējis. Tam, kurš ir iemīlējis, pēkšņi it viss, kas saistīts ar šo personu, iegūst īpašu spožumu. Tāpat atšķiras sirds stāvoklis cilvēkam, kurš kaut kādā veidā tic Dievam, un cilvēkam, kurš Jēzu pazīst personīgi." Kāda ir Jūsu ticības dzīve?

Kā mainīt savu vīru. Rokasgrāmata attiecību uzlabošanai ģimenē. "Ar lielu sajūsmu un prieku dvēselē, es no visas sirds iesaku šo grāmatu ikvienam, kurš jau ir precējies un dzīvo ģimenes dzīvi vai arī vēl tikai domā par to. 23 gadu laikā, kopš pētu un praktizēju laulāto terapiju un ģimenes padomdošanu, nekad vēl neesmu atradis grāmatu, kura par šiem tematiem būtu runāts kā šajā. Izlasi šo grāmatu un ļauj tai Tevi satricināt, samulsināt, saviļņot." dr.Peters Dagmars Hansens, Ph.D. psihologs.

Mūsu grāmatu galda cenas ir draudzīgas, jo svarīgākais, lai šis grāmatu galds kalpo kā Evaņģēlija nesējs sirdīm, kā stiprinājums un atbalsts grūtos brīžos, ko var saņemt lasot citu cilvēku liecības. Šī kalpošana ir mans mīlestības darbs, ko veltu Dievam par godu un cilvēkiem par iepriecinājumu.

Sandra Tauriņa

Mazā baznīca – ģimene

Št gada 5.decembrī mūsu draudzē notika vienas dienas garīgā konference par ģimeni un tās vērtībām. Konferenci vadīja Liepājas Svētās Annas Evaņģēliski luteriskās baznīcas mācītājs Jānis Bitāns.

Viens no pamatjautājumiem bija par Dieva svētības laulības un pasaulīgās laulības būtisku atšķirību. Skaidrs ir viens, ka atšķirība ir Dieva klātesamība vai tās trūkums. Taču, lai ģimene būtu patiesi stipra un noturīga, svarīgi ir ne tikai saņemt Dieva svētību savai laulībai, bet arī ievērot Dieva iedibināto kārtību. Pāvila vēstulē efesiešiem rakstīts: „Pakļaujieties cits citam Kristus bijībā: jūs, sievas- saviem vīriem kā Kungam, jo vīrs ir sievas galva, tāpat kā Kristus ir draudzes galva, kā draudze visās lietās pakļaujas Kristus, tāpat arī sievas vīriem.” Tāpat vissvarīgākais veiksmīgas laulības pamatā ir Dieva iedibināta pakārtotība un savstarpēja uzpurēšanās otram.

Šķiršanās dota cilvēkiem viņu cietsirdības dēļ. To bieži būtu iespējams novērst, ja pirms laulības būtu izdzīvots saderināšanās laiks. Laiks, kurā viens otru iepazīst, pārbauda un mīcās. Atbildības un patiesas satuvināšanās laiks, tikai bez seksuālajām attiecībām, jo tās bieži vien maldina.

Laulība ir ļoti svarīgs pagrieziena punkts saderināto dzīvē. Laulība ir **jā** kopīga nama veidošanai, kurā divi kļūst viena miesa, gars un dvēsele, kurā jābūt gataviem uz upuri un panešanu, **jā** svētītām intīmām attiecībām, **jā** svētītai bērniņa ieņemšanai, **jā** būt vecākiem.

Vecākiem, kuri kļuvuši par tādiem ar Dieva svētību un žēlastību, jāaudzina bērni ar savu piemēru, nospaužot stingras robežas. Kopīgas lūgšanas, došanās uz dievkalpojumu, svētīšana, rūpes vienam par otru ir nemaldīgs ceļš uz pestīšanu.

„Kur manas rokas, Dievs, nestiepjās, tur Tavas lai aizsniedz mūsu mīļos”, konferences noslēgumā mācītājs Jānis mūs visus spēcina ar kādu lūgšanu, aicinot svētīt un nepārtraukti lūgt par saviem bērniem un laulāto draugu. Konferencē pavadītais laiks bija īpašs Dieva svētīts laiks, kurā katrs guva pēc vajadzības. Kādam tā bija atbilde, kādam stiprinājums, iedrošinājums, kādam norāde, vēl kādam pārdomas. Dzirdētais un izdzīvotais noteikti neatstāja vienaldzīgus, bet deva stipru impulsu izvērtēt savu dzīvi un censties tajā ienest kaut ko gaišu un stipru no Dieva dotās kārtības.

Marika Hudobkina

Draudzes laivu brauciens 31.07.-01.08.2015.

Kas ir tie cilvēki svētdienas dievkalpojumos, kas sēž manā solu rindā? Kā ar viņiem iepazīties, kā sadraudzēties; kā kļūt par māsām un brāļiem savā draudzē? Tie ir jautājumi, kas svarīgi ikvienam, kurš vēlas, lai draudze pamazām izveidojas par vienu lielu ģimeni, kurā viens otru pazīstam, esam kopā, viens otru saprotam, palīdzam un atbalstām. Ne velti ir teiciens, ja vēlies iepazīt savu draugu, tad dodies ar viņu ceļojumā.

Pateicoties dažiem aktīviem cilvēkiem, mūsu draudzē jau ir notikuši vairāki riteņbraukšanas pasākumi, bet šogad Iveta un Normunds Pleši ierosināja pamēģināt kaut ko citu, proti, visiem kopā doties laivu braucienā. Un tā tika izveidota rīcības komiteja sešu cilvēku sastāvā, kas uzņēmās to visu noorganizēt. Jāatzīst, ka arī gatavošanās process pašiem organizatoriem izvērties visai interesants un jautrs, tiekoties vairākās „rīcības komitejas izbraukuma sēdēs”.

Atsaucība bija necerēti liela; beigu beigās braucienam pieteicās 45 cilvēki, no kuriem 11 bija bērni. Pie kam, lielākā daļa laivotāju nekad nebija devušies braucienā pa upi ar kanoe laivu. Tas bija pārbaudījums ne tikai viņiem, bet arī organizatoriem, kam bija jāuzņemas atbildība, lai visi laimīgi nonāktu galapunktā. Bet visu cieņu laivotāju drosmei, jo, kā vēlāk izrādījās, upe ne vienam vien šo dienu laikā sagādāja patiesus pārbaudījumus...

35 km garais Salacas upes posms kļuva par visu mūsu mājvietu divām, ne visai mīlīgām, bet diemžēl Latvijas vasarām diezgan raksturīgām, dienām. Lietus mūs jau sagaidīja pie upes, kad sēdāmies laivās. Taču ikviens bija uzklausījis organizatoru rekomendācijas par piemērotu apģērbu izvēli, tā kā lietus mūs neizbiedēja. Taču vēlāk, dienas gaitā laiks uzlabojās (arī mūsu garastāvoklis), un vakars Līču pirtī mūs sagaidīja ar patīkamu saulrietu, gardām, kopīgi uz ugunsкура gatavotām vakariņām, draudzīgām sarunām un dziesmām. Bet, kad jau iestājās krēsla, mums pievienojās, toreiz vēl neiepazītais, jaunais mācītājs Ivars ar savu sieviņu Martu. Dzerot upes malā saplūkto smaržīgo piparmētru tēju ar medu un skatoties ugunsкура liesmās, sirsnīgās sarunas ieilga līdz pavēlai naktij. Bet rīts jau mūs sagaidīja ar saulīti un vēl 15 atlikušajiem kilometriem.

Bet nu par pārbaudījumiem, kas bija jāiztur dažiem laivotājiem. Salaca izrādījās diezgan viltīga upe, un tās daudzās krāces un krācītes abu dienu laikā nepieredzējušākajiem braucējiem sagādāja pārsteigumus, dažam labam liekot izpeldēties ne visai siltajā ūdenī pat vairākas reizes. Vārdā gan nesaukšu šos peldētājus (neesmu saskaņojusi), bet visu cieņu viņiem par viņu drosmi, neatlaidību un vēlāk, kad pirmais šoks pārvarēts, spēju uz to paskatīties ar humoru un pasmieties par sevi. Kā teica kāds no mums: „Tik daudz tēvreizēs lūgšanu tik īsā laika sprīdī savā mūžā vēl nebiju dzirdējis!” Bet te nu varēja atklāties tas, ko vislabāk varam izjust tikai tad, kad esam kopā pārbaudījumos. Cik varam būt izpalīdzīgi viens pret otru, padaloties ar sausajām drēbēm, sagaidot pārējos pie krāces un palīdzot izvadīt laivu pa pareizo ceļu vai izstumjot tos, kas uzsēdušies uz akmens tieši krāces pašā vidū, bet pēc tam kafijas pauzītē kādā mīlīgā plāviņā visiem kopā no sirds izsmieties par notikušo.

Vēlreiz liels paldies visiem, kas atsaucās un piedalījās, īpaši - Normundam par ideju un plānošanu, Artūram par laivu noorganizēšanu, Aleksandram par to, ka viņa busiņā vienmēr ir viss jebkurai dzīves situācijai, bet

Ivetai un Marikai par vakariņu un brokastu sarūpēšanu! Ļoti ceru, ka šis nebūs mūsu pēdējais kopīgais laivu brauciens, jo iespējas, kura upe varētu kļūt par nākamo mūsējo, ir vēl daudz. Bet, kā teica Iveta: „Kāpēc gan mēs nākamajā vasārā nevarētu doties divu dienu pārgājienu ar mugursomām un teltīm gar jūru?” Un kāpēc gan ne?

Dace Veispāle

Trīs dienas pa Sv. Jēkaba ceļu

Camino De Santiago jeb svētā Jēkaba ceļš ir viens no slavenākajiem svētceļojumu maršrutiem, kas no Francijas robežas pāri Pireneju kalniem pa taku, ko vēlāk ar visu savu armiju mērojis arī Napoleons, sniedzas aptuveni 800 kilometru garumā pa Spānijas ziemeļiem līdz Svētā Jēkaba katedrālei. Tas ir ceļojums vairāk kā 30 dienu garumā no vietas uz vietas ceļojot un izdzīvojot sevis un Dieva izziņu. Tas ir arī veltīšanās Dievam, piedošanas un izlīdzināšanās ceļš.

Mums kopā ar sievu Martu nodoms doties svētceļojumā bija radies katram, vēlāk ieplānots doties kopā bija kopš gada sākuma. Pa vidu ienāca arī nopietnais un priecīgais lēmums savienot mūsu dzīves kopīgā laulībā. Tā Novembra atvaļinājums tika veltīts tam, lai kāzās dāvinātie līdzekļi tiktu izlietoti paredzētajam ceļojumam. Svētceļojuma dienas pirmajā vakarā, kad noguruši baudījām viesmīlīgo siltumu un vakariņas, zīmīga bija satikšanās ar kādu kataloniešu pāri, kuri atlikuši visus darbus, devās Santiago ceļa piedzīvojumā. Smaidīgā Marija no Barcelonas stāstīja par kādu pāri, kuri pēc kāzām līdzīgi mums ar Martu devušies kāzu svētceļojumā. Pirmā nedēļa tiem pagājusi lielos strīdos, bet tad atlikušo mūžu nodzīvojuši lielā saticībā. Mums šis ceļa sākums nepagāja strīdos, bet risinot sakrātās veselības problēmas. Paldies par aizlūgšanām, kuras palīdzēja un

dziedināja. Visi brīnījās arī par dabas apstākļiem - kas notiek!? Jo novembra sākumā parasti ir auksts, līst un pat snieg. Mēs sagatavojušies Spānijas ziemas apstākļiem bijām spiesti silto apģērbu nest mugursomās. Mums bija zelta vērti draugi, kuri lūdza Dievu, lai būtu labi laikapstākļi. Visa trīs dienu īsā pārgājiena laikā baudījām īstu Latvijas vasaru. Mums ieteica nepazaudēt šādus draugus, jo šādi brīnumi noderēs arī tālākā dzīves ceļā.

Kristīgā tradīcija vēstī, ka pēc svētā Jēkaba nāves 44 gadā, viņa mācekļi pārveduši pāri jūrai viņa mirstīgās atliekas un apglabājuši Spānijā, sekojot kādai spožai zvaigznei, zem kuras izveidojuši kapa vietu, kuru apklājuši ar gliemežvākiem. Deviņus gadsimtus šim stāstam nebija īpašas nozīmes, līdz kāds Dieva aparāts mūks nosapņojis sapni par svēto, kas apglabāts zem spožas zvaigznes. Vēlāk atkal atklājies, ka šī kapavieta ir svētā Jēkaba kaps. Tā nu viņi uzcēla Jēkabam skaistu piemiņas vietu - katedrāli - Santiago De Compostella. (Compostella - tulk. zvaigžņu lauks) tā jau vairāk kā 1000 gadu šī vieta ir kļuvusi par neskaitāmu svētceļnieku ceļa mērķi.

Pa svētceļojuma ceļu mēs nogājām tikai trīs dienas, taču jau tad sastapām tik daudz sirsnības un gaŗīgas bagātības, tāpēc mēs kādreiz to noiesim līdz galam. Sastaptie cilvēki, ceļojuma izaicinājumi un nesteidzīgais Dievam tuvais laiks ir neaizmirstama mūsu kāzu dāvanas bagātība. Pirmajā dienā galvenā tēma izgaismojās ar iedrošinošiem vārdiem, kas uzrakstīti uz sienas vēstīja - "turpini iet!" Tas bija ļoti svarīgi pārvarot ceļojuma grūtāko posmu, kas pacēlās virs mākoņiem 1400 metru augstumā. Otrajā dienā mūsu medus pastaigā bija svarīgi neapstāties, nepazust. Kāda asprātīgi aprakstīta ceļa STOP zīme vēstīja - "neapstājies". Bet trešajā dienā līdzīgi kā pasakā mēs uz kāda tilta pāri upei ar pasakaini dzidru ūdeni un ļoti lielām zivīm sastapām kādu ceļotāju, kas žāvējot sava mantas, izkļaudes pēc

makšķerēja zivis uz āboliem.

Nezinu, vai viņam tas izdevās, bet

atvadoties viņš teica: "Katrs

cilvēks, ko sastopat ceļā, ir vērtīgs. Un tā ir liela dāvana, ko viņš jums saka

no sirds!" Viņš ieteica uzkāpt kādā klosterī pa veco Santiago ceļa posmu.

Tur esot ļoti laipnas un viesmīlīgas klostermāsas. Viņas mums labprāt

izrādīšot baznīcu ar senāko zvanu šajā reģionā un ar tiešām neparastu

skaņu. Tā arī bija. Šī viesmīlīgā kopiena īpaši kalpo ar lūgšanām un

aizlūgšanām. Vieta ap lielo skaisto Jēzus krucifiksu kā Jeruzālemes raudu

mūris bija aplīmēts ar aizlūgšanām un pateicībām. Īpaša ir šīs trešās dienas

dāvana, ko uzdāvināja klosterā ticības māsa, kas raksturo svētceļojuma 10

svētības. Citi šī ceļa gājēji komentēja, ka tas esot jāieraksta ceļojuma pasē.

Kāda cita māsa atzinās - ar šiem vārdiem es gribētu ceļot pa visu savu dzīvi.

Latviski tas skan tā:

Svētceļnieku svētības!

1- Svētīgs tu esi, svētceļniek, ja tu atklāj, ka "camino" (tulk. no spāņu valodas - ceļš) atver tavas acis neredzamajam.

2- Svētīgs tu esi, svētceļniek, ja tev pašam tas nav tik daudz nonākt galapunktā, bet ierasties kopā ar citiem.

3- Svētīgs tu esi, svētceļniek, kad tu apdomā "camino" un ievēro, ka tas ir pilns vārdiem un atskārsmēm.

4- Svētīgs tu esi, svētceļniek, jo tu esi atklājis, ka patiesais "camino" sākas tad, kad šis ir piepildīts.

5- Svētīgs tu esi, svētceļniek, ja tava mugursoma iztukšojas no lietām un tava sirds vairs nezina kur noglabāt tik daudzās sajūtas un emocijas.

6- Svētīgs tu esi, svētceļniek, ja tu atklāj, ka viens solis atpakaļ lai palīdzētu citam ir vairāk vērts nekā simts soļi uz priekšu neredzot, kas notiek līdzās.

7- Svētīgs tu esi, svētceļniek, ja tev pietrūkst vārdu lai pateiktos par visu, kas tevi pārsteidz katrā ceļa līkumā un pagriezienā.

8- Svētīgs tu esi, svētceļniek, ja tu meklē patiesību un padari "camino" par dzīvi un dzīvi par "ceļu" meklējot to vienu, kurš ir Ceļš, Patiesība un Dzīvība.

9- Svētīgs tu esi, svētceļniek, ja ceļā tu satiec pats sevi un dāvini sev laiku bez steigas, kurā tu neatstāj neievērotu tā attēlu, kas ir tavā sirdī.

10- Svētīgs tu esi, svētceļniek, ja tu atklāj "camino" daudzos klusuma brīžus; un klusumā lūgšanu; un lūgšanā satikšanos ar Tēvu, kurš tevi gaida.

Novēlam arī jums atrast daudz nesteidzīgā laika dzīves ceļojumā kopā ar Dievu.

Mācītājs Ivars un sieva Marta

Aptauja par draudzes dzīvi

Šogad pavasarī – martā un aprīlī – draudzē veicām aptauju par to, kā jūtamies draudzē, kā vērtējam padarīto un kādas ir mūsu vēlmes un vajadzības. Bija iespēja aptauju aizpildīt elektroniski, internetā, vai arī paņemt un aizpildīt papīra anketu baznīcā.

Liels paldies katram no 82 aptaujas dalībniekiem, kuri veltīja savu laiku, lai pārdomātu uzdotos jautājumus un sniegtu uz tiem atbildes.

Pētījuma rezultāti liecina, ka vairāk nekā 90% aptaujas dalībnieku ir kopumā apmierināti (summētas atbildes „pilnīgi apmierina” un „drīzāk apmierina”) ar baznīcas izskatu un labiekārtojumu (apmierināti 95%), draudzes muzikālo darbību (95%) un svētdienas dievkalpojumu norisi (94%).

Arī ar citiem uzskaitītajiem

draudzes dzīves un baznīcas aspektiem

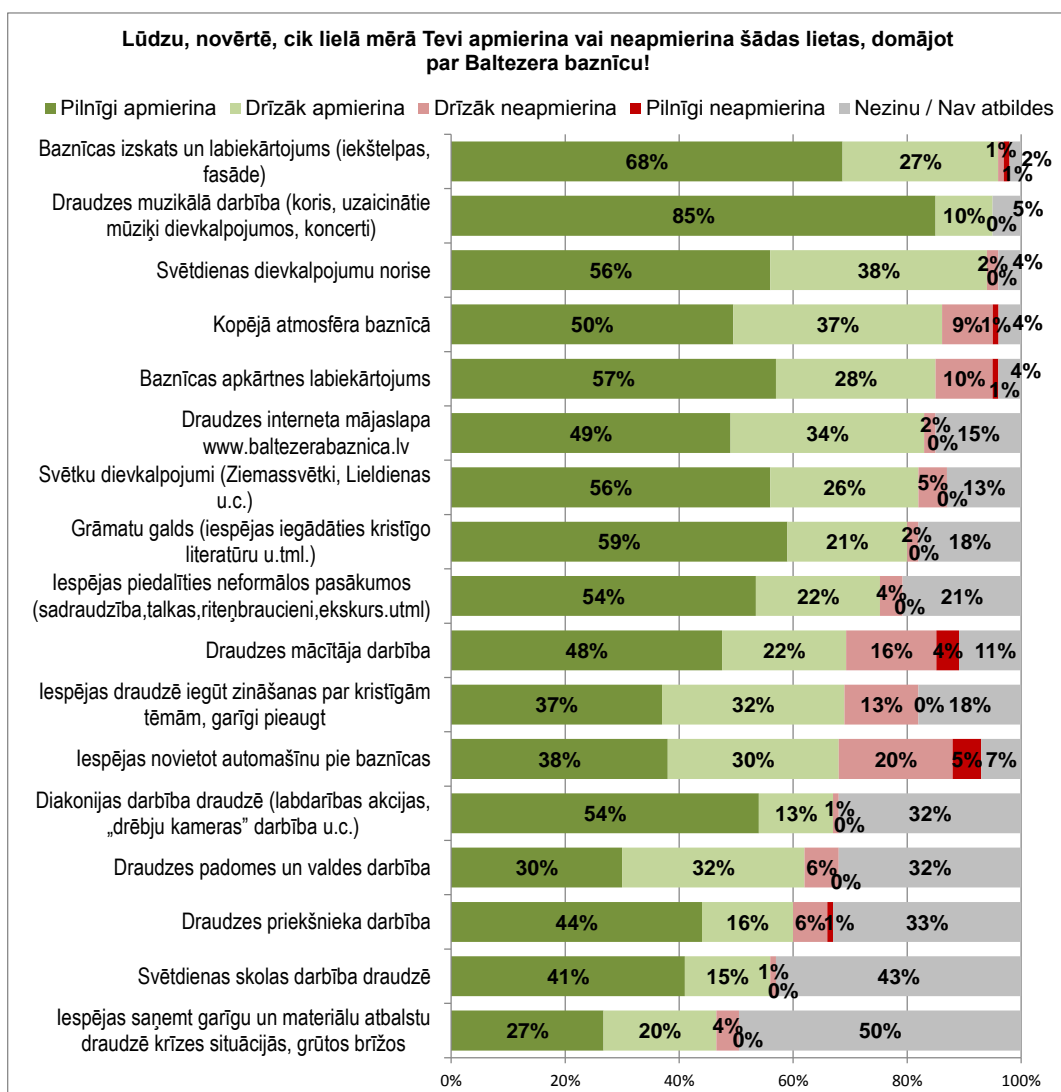
aptaujas dalībnieki apmierināti bijuši

ievērojami biežāk (47%-87%) nekā pauduši neapmierinātību (1%-25%).

Salīdzinoši mazāk atzinīgi (1/10 aptaujāto vai vairāk pauduši neapmierinātību) vērtētas ar iespējas novietot automašīnu pie baznīcas (25%), draudzes mācītāja darbība (20%), iespējas iegūt zināšanas par kristīgām tēmām, garīgi pieaugt (13%), baznīcas apkārtnes labiekārtojums (11%) un kopējā atmosfēra baznīcā (10%).

Vairākas jomas salīdzinoši liela respondentu daļa atturējās novērtēt (neatbildēja vai atzīmēja atbildi „nezinu”) – var izteikt pieņēmumu, ka par šīm tēmām trūkst informācijas vai arī tās aptaujas brīdī nav aktuālas. Vairāk nekā 30% aptaujāto nezināja, kā vērtēt diakonijas darbību (32%), draudzes padomes un valdes darbību (32%), draudzes priekšnieka darbību (33%), Svētdienas skolas darbu draudzē (43%) un iespējas saņemt garīgu un materiālu atbalstu draudzē krīzes situācijās (50%).

Atbildot uz jautājumu „Domājot par Ādažu draudzi, Baltezera baznīcu, Carnikavas baznīcu – kas Tev visvairāk šeit patīk, par ko Tu visvairāk priecāties?”, esam teikuši daudz labu vārdu par kopējo atmosfēru un cilvēkiem draudzē, par mācītāja darbu, par dievkalpojumu norisi, par ģimeņu dievkalpojumiem un ģimenēm draudzīgo vidi, par kalpotājiem, kori un mūziku, Svētdienas skolu, braucieniem ar velosipēdiem, diakoniju, vieslekcijām, koncertiem, grāmatu galdu. Aptaujas rezultāti liecina, ka priecājamies arī par Baltezera baznīcas gan kā draudzes, gan kā ēkas atjaunošanu, par skaisto un sakopto vidi, baznīcas interjeru, apkārtni, ainavu. Mums patīk vienkāršība, gaišums, miers. Izteikts prieks un pateicība arī par to, ka sāka Carnikavas dievnama atjaunošana un

ka mūsu draudzei ir šī iespēja – atjaunot Carnikavas baznīcu. Daudzas atbildes raksturo šis citāts „Es vienkārši priecājos par šo Baltezera baznīcu – tā ir mana”.

Domājot par lietām, kas pietrūkst vai ko vēlētos uzlabot, aptaujas dalībnieki aicina draudzes locekļus būt aktīvākiem, piedalīties draudzes dzīvē, iesaistīties kalpošanā, veidot draudzīgāku atmosfēru, būt atsaucīgiem un izpalīdzīgiem, atbalstīt vienu otru. Izteikti arī ierosinājumi saistībā ar mācītāja darbu, dievkalpojumu norisi, pausta vēlme sprediķi noklausīties draudzes interneta mājaslapā. Norādīts arī uz nepieciešamību domāt par automašīnu novietošanu pie baznīcas un ērģeļu iegādi. Izskan arī aicinājumi rīkot vairāk pasākumus, izstādes, koncertus baznīcā, vairāk rūpēties par garīgo izaugsmi (lekcijas, rekolekcijas, garīgā izglītība).

Domājot par kopīgiem pasākumiem, ko varētu rīkot draudzē, jāsecina, ka aptaujas dalībnieki lielāko interesi izrādījuši par draudzes dienu svētdienā (44%) vai sestdienā (40%). Vairāk nekā 1/3 aptaujāto interesē arī koncerti baznīcā (35%) un gandrīz katrs trešais būtu gatavs apmeklēt vienas dienas konferenci par kādu tēmu ar uzaicinātu lektoru (30%). Aptuveni 1/5 draudzes ļoti interesē kopīgas ekskursijas pa Latviju (22%), braucieni ar velosipēdiem (22), laivu braucieni (21%) vai pārgājieni kājām (17%). Jāpiebilst, ka katrs piektais draudzes loceklis (20%) norādīja, ka ļoti interesē un noteikti apmeklētu sadraudzību pēc dievkalpojuma svētdienā.

Šis ir tikai īss ieskaits aptaujas par draudzes dzīvi rezultātos, jautājumu bija daudz vairāk. Ar aptaujas rezultātiem detalizēti iepazīsies mācītājs Ivars un draudzes padome, valde, lai, domājot par draudzes nākotni, ņemtu vērā draudzes locekļu vajadzības un ierosinājumus. Paldies aptaujas dalībniekiem par aptaujai veltīto laiku un dalīšanos ar savām sajūtām un domām!

Zanda Rutkovska

Iespēja piedalīties draudzes nākotnes plānošanā

2016.gada janvārī plānots rīkot Ādažu draudzes nākotnes attīstības, vīzijas izstrādāšanas pasākumu, uz kuru tiks aicināti visi draudzes kalpotāji, kā arī citi interesenti, kuriem rūp draudzes nākotne. Precīzāka informācija tiks izziņota dievkalpojumos un nosūtīta uz e-pastiem, lūdzu, sekojiet līdzi un nepalaidiet garām.

Draudzes info grupa

Svētku laiks Ādažu draudzē

Koncerti Baltezera baznīcā

20.decembrī plkst. 19:00 Rīgas Gospelkoris “Family Christmas” koncerts. Diriģents Jānis Maslovskis, Dmitrijs Karpovs – taustiņi, Reinis Ozoliņš – bass, Miķelis Vīte – bungas. Ieeja par ziedojumiem.

23. decembrī plkst. 19:00 Evitas Zālītes, Ilzes Gruntes, Ievas Nīmanes koncerts “Ziemassvētki. Oranžs, sarkans un sudrabaini zils” programmā Ziemassvētku dziesmas no saulainās Spānijas līdz Norvēģijas sniegotajiem kalniem., kā arī Latvijā pazīstamas un iemīļotas dziesmas. Biļetes cena 7 Eur, varēs iegādāt pirms koncerta

26. decembrī plkst. 21:00 Baltezera baznīcā koncertēs Nacionālā teātra aktrises - Dita Lūriņa un Zane Dombrovska - lai Ziemassvētku klusumā īpašā kamersastāvā izdziedātu mūziķa Aigara Voitišķa dziesmu ciklu "Leduspuķes Tavā logā".

Dievkalpojumi Baltezera Baznīcā

20.12. Ceturtās adventes dievkalpojums plkst. 11:00

24.12. Ziemassvētku svētvakara dievkalpojumi plkst. 18:00 un 20:00

25.12. Pirmo Ziemassvētku Dievkalpojums plkst. 11:00

27.12. Ģimeņu dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma sadraudzība, tās laikā pie tējas un kafijas tases kopā ar mācītāju dalīsīties savās pateicībās par 2015.gadā piedzīvoto.

Dievkalpojumi Carnikavā, tautas namā “Ozolaine”

20.12. Ceturtās adventes Dievkalpojums plkst. 15:00

24.12. Ziemassvētku svētvakara Dievkalpojumi plkst. 16:00

Baltezera baznīcā dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11.00, mēneša noslēdzošajā svētdienā Ģimeņu dievkalpojums.

Svētdienas skoliņa bērniem ik svētdienu plkst. 11.00 dievkalpojuma laikā

Carnikavā dievkalpojumi katra mēneša pirmajā un trešajā svētdienā plkst.15:00.

Mācītāja pieņemšana: trešdienu vakaros no plkst.17:00-18:30 Baltezera baznīcā

Uzmanību! No 2016.gada janvāra mainās Bībeles stundu un Iesvētes mācību laiki.

No janvāra trešdienās 18:30 Vakara svētbriķis, 19:30 Iesvētes mācības. Ceturtdienās 19:00 Bībeles stunda.

Informācija par draudzē notiekošo interneta mājas lapā www.baltezerabaznica.lv. Seko draudzes aktivitātēm arī sociālajā portālā Facebook: www.facebook.com/BaltezeraBaznica

Kontakti:

Draudzes mācītājs Ivars Jēkabsons - 29482497, ivars.jekabsons@baltezerabaznica.lv

Draudzes priekšniece Daiga Grenberga - 29112951, daiga@baltezerabaznica.lv

Draudzes mūziķe Dace Akmentiņa – 29670447, dakmentina@inbox.lv

Liels paldies visiem, kuri palīdzēja šīs draudzes avīzes tapšanā! Ja Tev ir idejas, ko gribētu lasīt nākamajā avīzē, vēlies piedalīties avīzes veidošanā vai uzrakstīt kādu rakstiņu, lūdzu, raksti vai zvani Simonai tel. 20222285, e-pasts: simona.caupala@gmail.com